

Parohia Mărtisor Foaie de duminică

Anul IV nr. 18 (173)
10 Mai 2015

Duminica a 5-a după Paști
(a Samarinenii)
www.parohiamartisor.ro

2015 – Anul omagial al misiunii în parohie și mănăstire

"În vremea aceea a venit Iisus la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: **Dă-Mi să beau!**, fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Femeia samarineancă l-a zis: Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei apă, de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinenii. Iisus a răspuns și i-a zis: **Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie.** Femeia l-a zis: Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și au băut din ea el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu va mai înseta, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare, spre viață veșnică. Femeia a zis către El: **Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot.** Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia l-a zis: Doamne, văd că Tu ești Prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. **Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători Își dorește. Duh este Dumnezeu, și cei ce l se închină trebuie să l se închine în duh și în adevăr.** l-a zis femeia: Știm că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: **Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine.** Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi? sau: Ce vorbești cu ea? Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. **Nu cumva acesta este Hristos? Și au ieșit din cetate și veneau către El. Între timp, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Învățătorule, mănâncă. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți. Ziceau, deci, ucenicii între ei: Nu cumva l-a adus cineva să mănânce? Iisus le-a zis: **Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui.** Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viață veșnică, pentru ca împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. **Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisea: Mi-a spus toate câte am făcut. Deci, după ce au venit la El, samarinenii Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii."****

(Ioan 4, 5-42)

Evanghelia din Duminica de astăzi, dedicată întâlnirii Mântuitorului cu femeia samarineancă– strâns legată de semnificația acestui Psalm răscolitor – este pentru noi un prilej de ne întreba: Oare cine mai râvnește astăzi în acest fel după Hristos, Dumnezeu cel viu și după apa cea vie și veșnică a Duhului Sfânt? Practic, **cine mai caută astăzi Duhul Sfânt?** Dar... **cine, măcar, mai știe ce este Duhul Sfânt și că El trebuie râvnit și căutat, că numai în trăirea întru El stă mântuirea noastră?** Poate că mulți am auzit sau am citit învățătura Sf. Serafim de Sarov despre **scopul vieții veșnice ca fiind „dobândirea Duhului Sfânt“**. Poate unii am citit și la alți Sfinți Părinți despre aceasta. Dar oare reușim să facem și corelația între ceea ce cunoaștem teoretic și viața noastră? Indrăznim să coborâm din „abstract” și să ne punem problema foarte real și concret: **cum oare să facem asta... și încă zi de zi și clipă de clipă?**

Poate că tu, frate, care ai dragostea să citești aici cunoști această sete sau... cel puțin vrei să o cunoști ...? Putem deci să mai îndrăznim împreună să vrem, **să mai îndrăznim împreună să plângem după Duhul cel Sfânt**, să ne hotărâm să lăsam deoparte apele murdare, puturoase și moarte ale acestei lumi, ca să însetăm după *Apă Lui cea Vie?*

Nu este nevoie să dovedim că **hrana cea trupească nu poate astâmpăra sufletul omului**, nici că băutura trupului nu poate potoli setea sufletului. Dar până și tot acest duh al vieții, care strălucește prin toate lucrurile făcute, dându-le viață și armonie, este întru neputință de a hrăni și înviora sufletul.

Trupul primește hrana în chip nemijlocit, care este în esență de același fel cu trupul. Trupul este din țărână, și hrana pentru trup este tot din țărână. De aceea **trupul se simte bine în lume, unde se află cele ce sunt asemenea lui**. Dar sufletul se află în suferință; el este îngreșat și se împotrivesc ca să primească hrana în chip mijlocit, și această hrană este diferită de suflet. De aceea, sufletul se simte în această lume ca într-o țară străină, printre străini”.

Sf.Nicolae Velimirovici - www.cuvantul-ortodox.ro

"Dumnezeu S-a făcut purtător de trup, pentru ca omul să poată deveni purtător de Duh Sfânt." Sf.Atanasie cel Mare

11 mai – Sf.Chiril (+869) și Metodie (+885) au fost doi frați care *au dus credința ortodoxă popoarelor slave din centrul Europei în secolul al IX-lea*. Pregătindu-și propovăduirea printre slavi, ei au inventat alfabetul „glagolitic” (slavonescul „glagol”= cuvânt), pentru a putea traduce Sf.Scriptură și alte lucrări creștine în, ceea ce în prezent se numește, **slavona veche**. Mai târziu, alfabetul glagolitic s-a dezvoltat în **alfabetul chirilic** (legat de numele lui **Constantin, episcopul Preslavului**, un ucenic indirect al Sf.Chiril și Metodie în amintirea și drept omagiu pentru Sf.Chiril). Cei doi frați au fost **canonizați** și li s-a recunoscut rangul de **Întocmai cu Apostolii** pentru munca lor misionară.
<http://ro.orthodoxwiki.org>

Alfabetul chirilic la români - Alfabetul chirilic a fost folosit la scrierea textelor redactate în **limba slavă veche** (paleoslavă), începând din **secolul al IX-lea**, apoi în **limba română**, începând din **secolul al XVI-lea** până în **secolul al XIX-lea**. Grafia chirilică s-a folosit în Evul mediu românesc pentru scrierea de acte diplomatice, manuscrise, cărți, inscripții, legende și diverse însemnări.

Dimitrie Cantemir susține că moldovenii ar fi scris cu litere latine până la sinodul de la Florența (1439).
Alexandru cel Bun, sfătuit de mitropolitul său, ar fi poruncit arderea tuturor textelor scrise până atunci cu caractere latine, introducând alfabetul chirilic și slavona, ca **reacție la prozelitismul romano-catolic**.

Scrierea cu alfabetul chirilic a fost în uz pe teritoriul României de astăzi până în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Trecerea de la alfabetul chirilic la alfabetul latin s-a realizat treptat, pe la mijlocul secolului XIX, prin alfabetul de tranziție. **Înlocuirea integrală a alfabetului chirilic cu cel latin a fost decretată în 1862 de domnitorul Alexandru Ioan Cuza.**

Cel mai vechi text cunoscut redactat în limba română și cu alfabetul chirilic, cu datare sigură, este scrisoarea lui Neacsu din Câmpulung adresată în 1521 lui Johannes Benkner, judele Brasovului.
<http://ro.wikipedia.org>

"Niciodată nu este prea târziu pentru a pune început bun." "Mânca-v-ar Raiul!" Părintele Cleopa

PARINȚI DUHOVNICEȘTI - Părintele Cleopa (pe numele de mirean, Constantin) s-a născut pe **10 aprilie 1912** în comuna **Sulița, județul Botoșani**, într-o familie de țărani, fiind **al cincilea copil din cei zece** ai familiei lui Alexandru Ilie. Urmează cursurile școlii primare din satul natal, făcând apoi **trei ani de ucenicie duhovnicească la schimonahul Paisie Olaru**, pustnic în Schitul Cozancea.

În decembrie **1929 se alătură obștii schitului Sihăstria**. Pe 12 decembrie 1932 este primit în obștea schitului. **În 1935 este luat în armată**, în orașul Botoșani. În 1936 se reîntoarce la schit și este **uns în monahism pe 2 august 1937, primind numele călugăresc de "Cleopa"**. În iunie 1942 este numit loțitor de egumen, din cauza stării precare de sănătate a starețului Ioanichie Moroi.

Pe 27 decembrie **1944 este hirotonit ierodiacon, iar pe 23 ianuarie 1945 este hirotonit ieromonah** de către Episcopul Galaction Cordon, pe atunci stareț al Mănăstirii Neamț. Este numit oficial egumen al Schitului Sihăstria.

În **1947, Schitul Sihăstria este ridicat la rang de mănăstire, iar protosinghelul Cleopa Ilie este hirotesit arhimandrit**, cu aprobarea patriarhului Nicodim Munteanu. În 1948, urmărit de Siguranță, se retrage pentru șase luni în pădurile din jurul Mănăstirii Sihăstria, iar pe 30 august **1949, arhimandritul Cleopa Ilie este numit stareț al Măn.Slatina Suceava** unde se transferă alături de 30 de călugări din obștea Mănăstirii Sihăstria, ca urmare a deciziei patriarhului Justinian Marina.

Întemeiază la Mănăstirea Slatina o obște care numără peste 80 de persoane. Între **1952-1954, este urmărit de Securitate** și se retrage în Munții Stănișoarei, împreună cu ieromonahul Arsenie Papacioc. După doi ani este readus în mănăstire, din dispoziția Patriarhului Justinian.

În 1956, revine la metanie, iar în primavara anului **1959, se retrage pentru a treia oară în Munții Neamțului**, unde își petrece următorii 5 ani. Revine la Mănăstirea Sihăstria în toamna anului **1964, ca duhovnic al întregii obști**, și povățuiește fără întrerupere atât calugări, cât și mireni, timp de 34 de ani. Încetează din viață pe 2 decembrie 1998.

"Nimic nu este mai ușor decât a învăța pe alții și nimic nu este mai greu decât a face ceea ce înveți pe alții." Părintele Cleopa

Dacă vreți să ajutați parohia Mărțisor prin directionarea a 2 % din impozitul anual, o puteți face completând de la biserica formularul 230 cu datele personale. (Formularul 230 se poate descărca și de pe pagina parohiei: www.parohiamartisor.ro la secțiunea : **Donații 2%). Termenul limită de depunere : **25 mai 2015**. **Vă mulțumim !****

Programul săptămânii 10 mai - 17 mai 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
	Duminică	10 mai	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Duminica Samarinenței</i>) – Pr.Ticu
	Duminică	10 mai	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
	Luni	11 mai	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
	Marți	12 mai	- Program administrativ (zi liberă)
	Miercuri	13 mai	9 - 10 - Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
	Vineri	15 mai	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
	Vineri	15 mai	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Ticu
	Sâmbătă	16 mai	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
	Sâmbătă	16 mai	17 - 18 - Vecernia Duminicii a VI-a după Paști – Pr.Dragoș
	Duminică	17 mai	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Duminica Orbului din naștere</i>) – Pr.Dragoș
	Duminică	17 mai	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș